

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

juridiske, økonomiske og tekniske forhold og kommer til at rumme repræsentanter såvel for de offentlige myndigheder, der i særlig grad beskæftiger sig med den offentlige bygge- og anlægsvirksomhed, som for de vigtigste af de erhvervsorganisationer, hvis medlemmer er interesserede i bygge- og anlægsvirksomhed.

Med hensyn til de øvrige i lovforslaget optagne bestemmelser gælder det, at man ret nøje har fulgt gældende bestemmelser i tilsvarende love om bemyndigelse til at indhente oplysninger og om følgerne af ikke at opfylde oplysningspligten.

I § 4, stk. 2, foreslås dog, at handelsministeren efter indstilling fra kommissionen kan foreskrive, at der skal foretages anmeldelse om arbejder eller leverancer ved bygge- eller anlægsvirksomhed, der udbydes i licitation. Ved denne bestemmelse, som det dog kun er hensigten at benytte i begrænset omfang, får kommissionen mulighed for at kunne få et betydningsfuldt materiale til brug for undersøgelserne.

Det er mit håb, at det for den kommission, som det nu foreslås at nedsette, vil blive muligt indenfor en begrænset tid at løse den stillede opgave og således bidrage til, at vi indenfor dette samfundsmæssigt så betydningsfulde område kan få en for alle parter betryggende og tilfredsstillende ordning.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg forslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om danske skibes forsikring mod krigsfare.*

Lovgivningen om krigsforsikring af skibe har været gældende siden maj 1939 og blev senest forlænget ved lov nr. 293 af 17. november 1953 for et tidsrum af 2 år indtil udgangen af 1955.

Når man allerede i indeværende folketingsamling har ønsket at fremsætte lovforslag, hvorved det siden 1939 bestående forsikringsinstitut Krigsforsikringen for danske Skibe foreslås opretholdt indtil videre, skyldes det ikke i første række hensynet til den minerisiko, som desværre

stadig gør sig gældende, især i de hjemlige farvande — siden sidste forlængelse af loven er således 3 større danske skibe blevet minesprængt. Hovedårsagen til, at det foreliggende lovforslag fremsættes allerede nu, og at loven ikke foreslås gjort tidsbegrænset, er at søge i de forpligtelser, som Danmark ved tiltrædelse af Den Nordatlantiske Traktats Organisation har påtaget sig til i en given situation at udøve kontrol med den del af den danske handelsflåde, der efter de trufne aftaler skal indsættes i den internationale skibsfartspool.

Ved loven om et skibsfartsnævn af 31. marts 1952 er der truffet den ordning, at statskontrollen over handelsflåden i en sådan situation udøves af det af handelsministeriet nedsatte skibsfartsnævn, der ved afslutning af overenskomster med de enkelte rederier overtager brugsretten over samtlige danske oceangående skibe.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil skibsfartsnævnet i henhold til overenskomsterne med rederierne være forpligtet til at holde skibene forsikret mod krigsfare, hvilket kun kan ske gennem Krigsforsikringen for danske Skibe. Da krigsforsikringen ikke selv vil kunne bære den fulde risiko for de meget store værdier, der her er tale om, er det nødvendigt for krigsforsikringsinstituttet at søge en væsentlig andel af risikoen genforsikret i udlandet. Som der nærmere er redegjort for i bemærkningerne til lovforslaget, har skibsfartsnævnet gennem nogen tid ført forhandlinger med de britiske myndigheder om tilvejebringelse af en overenskomst om genforsikring af den danske handelsflåde i en krigssituation. Tilsvarende aftaler om genforsikring er allerede tilvejebragt med hensyn til den britiske og den norske handelsflåde, og der foreligger fra britisk side tilsgagn om at ville afslutte en overenskomst med det danske krigsforsikringsinstitut om automatisk genforsikring i tilfælde af krigsudbrud af 80 pct. af forsikringsværdierne for alle danske skibe på 300 brutto registertons og derover. For at kunne afslutte en sådan overenskomst er det imidlertid en forudsætning fra engelsk side, at der tilvejebringes sikkerhed for, at det danske krigsforsikringsinstitut bliver bestående på længere sigt, og at de danske skibe kan

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

forsikres i det danske institut til deres fulde forsikringsværdi.

Det foreliggende lovforslag, der er udarbejdet i forståelse med bestyrelsen for Krigsforsikringen for danske Skibe, rederierhvervets organisationer og de øvrige garantgrupper, tilsigter derfor at tilvejebringe de fornødne forudsætninger for afslutning af den påtænkte genforsikringsoverenskomst med de britiske myndigheder, idet man dels har foreslået den gældende krigsforsikringsordning opretholdt uden tidsbegrænsning, dels foreslår ophævelse af den hidtil gældende begrænsning med hensyn til, hvor stort et beløb instituttet kunne forsikre for et enkelt skib — for tiden 8 mill. kr.

Herudover indeholder lovforslaget kun regler, der svarer til de hidtil gældende lovregler, men da de gældende bestemmelser i tidens løb er blevet ret uoverskuelige, idet den oprindelige lov om danske skibes forsikring mod krigsfare af 4. maj 1939 er blevet ændret og suppleret ved en række senere love, ligesom enkelte bestemmelser ikke længere har praktisk betydning, har man fundet det hensigtsmæssigt at udarbejde et forslag til en ny lov, i hvilken man har samlet de bestemmelser, der endnu har betydning. De ældre love om krigsforsikring af skibe kan derefter ophæves.

Med hensyn til lovforslagets øvrige enkeltheder tillader jeg mig at henvise til de til forslaget knyttede bemærkninger, hvori der blandt andet er gjort nærmere rede for forholdet mellem de hidtil gældende og de nu foreslåede bestemmelser.

Videre skal jeg fremsætte *forslag til lov om forlængelse af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs*. Loven er senest ved lov nr. 294 af 17. november 1953 forlænget for 2 år, indtil udgangen af året 1955. Da loven i 1953 blev forlænget, var det en forudsætning, at spørgsmålet om, hvorvidt det ved loven oprettede forsikringsinstitut, Dansk Sø- Krigsforsikring for Varer, kunne afvikles, skulle tages op til nærmere overvejelse. Under de forhandlinger, der siden har fundet sted indenfor instituttets bestyrelse og de dertil knyttede garantgrupper, er det imidlertid klargjort, at søforsikringselskaberne vel ville kunne overtage forsikring af risi-

koen ved minefare fra en afsluttet krig, men at man ikke anser det for forsikringsmæssigt forsvarligt at overtage krigsudsbrudsforsikring. Der er derfor indenfor bestyrelsen og erhvervsorganisationerne enighed om, at instituttet bør fortsætte sin virksomhed jævnsides med Krigsforsikringen for danske Skibe.

De forskellige garantgrupper indenfor vareforsikringsinstituttet har lagt stor vægt på, at forlængelsen af loven om forsikring af varer begrænses til 10 år, og at spørgsmålet om en afvikling af instituttet allerede på et tidligere tidspunkt tages op til overvejelse, såfremt forholdene skønnes at gøre dette muligt.

I overensstemmelse hermed er loven om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs foreslået forlænget indtil udgangen af året 1965 med samme garantikapital som hidtil og iøvrigt uændret, bortset fra at man har foreslået bestemmelsen i lovens § 4, stk. 1, 4. punktum, om det højeste beløb, instituttet i krigstid kan forsikre på en enkelt køl — for tiden 3 mill. kr. — ændret således, at det overlades til instituttets bestyrelse at fastsætte dette maksimumsbeløb. Herom tillader jeg mig at henvise til det i bemærkningerne til lovforslaget herom anførte.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale de to forslag til hurtig og villig behandling i det høje ting.

Endelig tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj*.

Lovforslaget tilsigter at afløse den gældende lov på dette område, lov nr. 119 af 31. marts 1952, der udløber med udgangen af april måned d. å., idet der fremdeles er trang til en lovgivning, der hindrer anvendelsen af uegnede materialer i fodtøjsfabrikationen.

Efter indstilling fra det i henhold til lovens § 6 nedsatte udvalg og fra et af kvalitetsmærkningskommissionen nedsat arbejdsudvalg, der beskæftiger sig med spørgsmålet om kvalitetsmærkning af skotøj, er der i lovforslaget optaget nogle mindre ændringer i og tilføjelser til den nugældende lov. Idet jeg herom tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, anbe-